

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΘΕΜΑΤΑ

«Η ροδαυγή του νέου μεσαίωρος»

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

- «Ή ροδαυγή τοῦ νέου μεσαίωνα»

Τὴν 24^{ην} Μαρτίου 1999, με ἐφαλτήριο ἀεροπορικὲς βάσεις εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀεροπλανοφόρα περιπολοῦντα εἰς τὴν Ἀδριατικὴν, 13 ἀπὸ τὶς 19 χῶρες τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ἀρχίζουν τὶς ἀεροπορικὲς ἐπιθέσεις τῶν ἐναντίον τῆς Σερβίας. Ἀφορμὴ τὰ φερόμενα δεινοπαθήματα τῶν Ἀλβανοφώνων τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ἀποτελούντων τὴν συντριπτικὴν πλειονοψηφίαν τοῦ πληθυσμοῦ του, ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Προέδρου τῆς Νοτιοσλαβίας Μιλόσεβιτς. Ἐπίσημως διακηρυχθεὶς τὴν προτεραιάν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Η.Π.Α. Κλίντον σκοπὸς τῶν ἐπιθέσεων αὐτῶν ἐναντίον στόχων στρατιωτικῶν καὶ ἀεροδρομιῶν τῆς Σερβίας, ὁ περιορισμὸς τῆς ἰκανότητος τοῦ Μιλόσεβιτς πρὸς διεξαγωγὴν πολέμου ἐναντίον τῶν κατοίκων τοῦ Κοσσυφοπεδίου.

Οἱ ἀεροπορικὲς αὐτὲς ἐπιθέσεις ἔγιναν εἰς τὸ ὄνομα στρατιωτικῆς συμμαχίας, ἢ ὅποια ὑποτίθεται, ὅτι ὑφίσταται, - διότι εἶχε συσταθῆ, - γιὰ ἀμυντικὸς καὶ μόνον σκοπούς. Ἐπομένως ἐκτὸς καταστατικοῦ ρόλου καὶ προορισμοῦ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. Καὶ ἀκόμη, οἱ ἐπιθέσεις αὐτὲς ἔγιναν ἐναντίον τῶν κανόνων τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, χωρὶς καμμιά διεθνῆ νομιμοποίησι, οὔτε ἀπὸ ἀρμόδια ὄργανα τοῦ Ο.Η.Ε., οὔτε ἀπὸ σύνομες, κατὰ τὸ καταστατικὸ του, ἀποφάσεις τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. Καὶ ἐπὶ πλέον, κατὰ κοινὴ παραδοχὴ, δὲν περιορίσθησαν σὲ στρατιωτικὸς στόχους, ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς σωρείας ἀθῶων θυμάτων μεταξὺ ἀμάχων, κατέστρεψαν σὲ μεγάλο βαθμὸ σημαντικώτατο μέρος τῆς ὑποδομῆς τῆς οἰκονομίας τῆς Σερβίας.

Εἰς ἐπιστέγασμα δὲ τοῦ ἀφορήτου κυνισμοῦ τῶν δραστῶν τοῦ ἐγκλήματος τὰ ἀνόμως ἐνεργούμενα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς «ἀνθρωπιστικὴ» ἐπιχείρησις!

Θὰ ἀνέμενε κατόπιν τούτων κάθε ἐλεύθερος ἄνθρωπος τὴν ἐξέγερσι τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως ἐναντίον τῶν ἀνόμων ἐπιδρομῶν. Κυρίως φυσικὰ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ τύπου καὶ λοιπῶν μέσων ἐνημερώσεως. Ἄντ' αὐτοῦ ἐσημειώθη παντοειδὴς συνηγορία εἰς παγκόσμιον κλίμακα ὑπὲρ τῶν ἐπιδρομῶν, με ἐμφανῆ σκοπὸν τὴν δικαιολόγησίν των.

Τέτοια φαινόμενα διανοητικῆς ἐκπτώσεως καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς ἐλαχίστων περιθωριακῶν ἐξαιρέσεων. Ὁ τύπος καὶ τὰ λοιπὰ μέσα ἐνημερώσεως, καθὼς καὶ οἱ πνευματικοὶ μας ἄνθρωποι, ἐτήρησαν εἰς τὸ σύνολόν των, καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν των, ἐπαινετὴν ἀντικειμενικότητα.

Ἀλλὰ καὶ δὲν εὗρεν ἡ λυσσωδὴς αὐτὴ τῶν ξένων ὑπὲρ τῶν ἀνόμων ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν ὑπεράσπισις καὶ ταυτόχρονος ἀλλόφρων ἐναντίον τῶν πληττομένων Σέρβων καταφορὰ τὴν δέουσαν, ψυχραίμον, ἀντικειμενικὴν καὶ τεκμηριωμένην, ἀπὸ ἑλληνικὰ χεῖλη ἀπάντησιν. Ἀκόμη οὔτε καὶ ὅταν τὰ ξένα πυρὰ ἐστρέφοντο καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ συνηρημένως τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μὲ ἀφορμὴν τέτοιες λυσσαλέες καὶ ἀδικες εἰς βάρος μας ἐπιθέσεις ἐπιφανῶν εἰς τὴν ξένην προσωπικότητων, τοῦ ἀλβανοῦ συγγραφέως Ἰσαμήλ Κανταρὲ καὶ τῆς καθηγητριάς Ἰουλίας Κρίστεβα, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς παγκοσμίου κύρους γαλλικῆς ἐφημερίδος "LE MONDE" ἐγράφη τὸ ἄρθρον, πὺ ἀκολουθεῖ.

Ἐδημοσιεύθη εἰς ἕξη συνεχείας εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, ἀπὸ τῆς 24^{ης} ἕως καὶ τῆς 29^{ης} Μαΐου 1999, καθὼς καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΝΔΟΧΩΡΑ», τεύχος 65, Ὀκτωβρίου 1999, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ροδαυγὴ τοῦ νέου Μεσαίωνος». Ὁ τίτλος αὐτὸς ἀποδίδει καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ περιεχομένου του. Διότι τὸ ἄρθρον δὲν περιορίζεται εἰς ἀνασκευὴν τῶν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀθλιότητων τῶν ἀνωτέρω δύο διανοουμένων, ἀλλὰ ἐπισημαίνει καὶ τὴν πνευματικὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ ὄλον πλέγμα τῆς παρασκευαζομένης «νέας τάξεως» τῶν παγκοσμίων πραγμάτων, χαρακτηριστικὰ ἀποκρουστικὰ ψήγματα τῆς ὁποίας προσφέρουν ἀκριβῶς καὶ ἡ ἄνομος ἐναντίον τῆς Σερβίας ἐπίθεσις καὶ ἡ θλιβερὴ ἐκστρατεία δικαιολογήσεώς της.

Τὸ ἄρθρον εἶχεν ἀποσταλῆ κατ' ἀρχὰς πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Ἡ ὁποία καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον της τῆς Κυριακῆς 2.5.1999 ἓνα τμήμα του μόνον, τὸ πρῶτον ἓνα πέμπτο περίπου τοῦ κειμένου, μὲ τὴν ὑπόσχεσι τῆς συνεχείας τῆς δημοσιεύσεως εἰς «ἐπόμενο» (ἔτσι ἀορίστως!) φύλλο της. Ἀλλὰ ἡ ὑπόσχεσις δὲν ἐτηρήθη. Ἡ δημοσίευσις διεκόπη, χωρὶς νὰ δοθῇ καμμία ἐξήγησις. Κατόπιν τούτου τὸ ἄρθρον ἀπεστάλη καὶ ἐδημοσιεύθη, ὡς ἀνωτέρω, εἰς τὴν «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ».

Ἡ ΡΟΔΑΥΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ

Ἵπὸ ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Δ ι ά γ ρ α μ μ α

Α΄.

Η ανακύκλησις τῆς ἀνθρωπίνης Ἱστορίας. Νατοϊκή κατὰ τῆς Σερβίας ἐπίθεσις καὶ προγραμματισμένη διαστροφή τῆς ἀληθείας

Β΄.

Τὰ τερατώδη ψευδολογήματα καὶ τὸ ἀνθελληνικὸ μένος τοῦ ἀλβανοῦ Ἰσμαήλ Κανταρέ. Ἀνασκευὴ ἱστορικῶν διαστροφῶν καὶ λυσσαλέων ἐμπαθειῶν.

Γ΄.

Τὸ κήρυγμα μίσους τῆς Ἰουλίας Κρίστεβα ἐναντίον τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ ἐκ τοῦ καθολικισμοῦ ἔμπνευσις. Ἀναίρεσις κραυγαλέων ψευδῶν.

Δ΄.

Τὰ ἰδεολογικὰ περιπτώματα τῆς Δύσεως. Ἡ ἱστορικὴ ὀπισθοδρόμησις. Δικαίωσις τῶν χιτλερικῶν ἐπιδιώξεων μὲ ἐπάνοδον εἰς τὰ πρὸ τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου ! Τὰ Βαλκάνια πεδῖον συνεχῶν ἀνόμων ξένων ἐπεμβάσεων.

Ε΄.

Ἡ τραγωδία στὴν Σερβία ἀπὸ ξένους προεκλήθη. Ὁ κονισμὸς τῆς δῆθεν «ἀνθρωπιστικῆς» ἐπεμβάσεως. Τὸ χρέος τῆς Ἑλλάδος.

ΣΤ΄.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τραγικῆς ὑποκρισίας. Οἱ πραγματικὲς ἐπιδιώξεις τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ὁ ἐπελαύνων νέος Μεσαίων.

Α΄.

Ἡ ἀνακύκλησις τῆς ἀνθρωπίνης Ἱστορίας.

Νατοϊκή κατὰ τῆς Σερβίας ἐπίθεσις καὶ προγραμματισμένη διαστροφή τῆς ἀληθείας

Ἡ ἐνατένισις τῆς διεθνοῦς πραγματικότητος, ὅπως αὐτὴ ἐκτυλίσσεται ἰδίως μετὰ τὴν κατάρρευσι τοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ, ἐπαληθεύει ἐναργέστερα, ἀπὸ ὅποτεδήποτε ἄλλοτε, τὴν ἀρχέγονη (ἀπὸ τοῦ Ἀναξιμάνδρου, τοῦ Ἀναξιμένους, τοῦ Ἡρακλείτου, τῶν Πυθαγορείων, τῶν Στωϊκῶν, κλπ., κλπ.) ἑλληνικὴ ἀντίληψι τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας. Ὅτι δηλαδὴ ἡ πορεία τῆς δὲν σημειώνει ἀναποτρέπτως στάδια ἀδιαλείπτου προόδου, ἀλλὰ ὑπόκειται εἰς τὸν κανόνα τῆς ἀνακυκλήσεως. Μὲ ἔκδηλα χαρακτηριστικὰ τήν, κατὰ περιόδους, διαδοχικὴ ἀκμὴ καὶ παρακμὴ τοῦ πολιτισμοῦ, ὑπὸ τὴν εὐρυτάτη τοῦ ὄρου ἔννοια, αὐτὴν πού περικλείει, κατὰ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

μία αυθαίρετη διχοτόμησι, τόσο τὸ σύνολον τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν πάλῃ του ἐναντίον τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων τῆς φύσεως, πού τὸν περιβάλλει (πολιτισμὸς μὲ τὴν στενὴ ἔννοια), ὅσον καὶ τὰ ἐνεργήματα ἡμερώσεως, ἀγῶνος δηλαδὴ ἐναντίον ἐσωτερικῶν στοιχείων, δυνάμεων, πού ἡ φύσις ἐναποθέτει εἰς τὴν ἔμβιον ἀτομικότητά μας ὑπὸ τὴν μορφήν ὁρμῶν καὶ παρορμήσεων (*καλλιέργεια*, -κουλτούρα, κατὰ τὸν κακὸν ἀλλόγλωσσο μιμητισμό).

Γιὰ ὅσους ἀκόμη παραθεωροῦν τὴν στοιχειώδη αὐτὴν ἀλήθεια ἀρκεῖ, νὰ κυττάξουν τὴν σημερινὴ *βαλκανικὴ μας πραγματικότητα*. Τὸ ἐξωτερικὸ περιγράμμα τῆς κοινῶς γνωστῆ, κατὰ τὰ ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα του : Μιὰ συμμαχία, αὐτὴ τοῦ *N.A.T.O.*, πού συνεστήθη σὲ ἄλλες ἐποχές, πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια, γιὰ ἀμυντικὸς ἀποκλειστικῶς σκοπούς, ἐδῶ καὶ ἀρκετὲς ἑβδομάδες *ἐπιτίθεται* μὲ τὴν κολοσσιαία δύναμί της, - ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἀπὸ ἀέρος, δηλαδὴ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ! - *ἐναντίον στόχων μιᾶς μικρῆς χώρας, τῆς πολύπαθης Σερβίας*. Καὶ ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ γίνεται *χωρὶς διεθνὴ νομιμοποίησι καὶ ἐναντίον τῶν κανόνων τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου*, ἀφοῦ δὲν τὴν ἀπεφάσισαν ὄργανα τοῦ Ο.Η.Ε. Μάλιστα δὲ καὶ χωρὶς ἐσωτερικὴ τῆς συμμαχίας νομιμοποίησι, ἀφοῦ αὐτὴ συνεστήθη μόνον γιὰ ἀμυντικὸς σκοπούς. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀναμφίβολα, - κανεὶς δὲν ἀμφισβητεῖ τὸ γεγονὸς τῶν ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν, ἢ ἔλλειψις νομιμοποιήσεως προκύπτει ψηλαφητὴ ἀπὸ νομικῶς δεσμευτικὰ τῶν κρατῶν κείμενα.

Ἐδῶ καὶ πέρα ὅμως ἀρχίζουν τὰ ἐριζόμενα : Ἡ *ἀξιολόγησις τῆς ἐπιθέσεως καθ' ἑαυτήν*, συνηρητημένως οἱ ἐπιδιωκόμενοι μὲ αὐτὴν *σκοποί*. Καὶ εἰς τὰ πεδία αὐτὰ ἀναδύεται ἀνάγλυφος ἢ τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου. Διότι τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα, πέρα ἀπὸ τὴν ὑλικὴ τους ὑπόστασι, εἶναι *δεκτικὰ ποικίλης ἀποτιμήσεως*. Ὅχι διότι δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν τοὺς μονοσήμαντα. Ἄλλὰ διότι ἡ ἀνθρώπινη φύσις, ὅταν δὲν εἶναι πρᾶγματι *καλλιεργημένη*, ἀλλὰ παραδέρνει στὴν ἄβυσσον ἀνεξελέγκτων ὁρμῶν καὶ παρορμήσεων, ἐφευρίσκει *κάθε φορὰ τὴν ἐπιθυμητὴν στὰ συμφέροντα καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τῆς σημασίας*. Μετέρχεται, ἐὰν τῆς εἶναι συμφέρουσα, τὴν *τακτικὴν τῶν σοφιστῶν*, τῆς ἐπενδύσεως τῶν γεγονότων μὲ σημασία πού δὲν ἐναπέθεσεν ὁ δημιουργὸς των, ἀποκλίνουσα τῆς ἀληθινῆς, ἀντικειμενικῆς των ὑποστάσεως. Περιττὴ ἢ ὑπόμνησις τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος, ὅτι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ὀλεθρία, ψυχοκτόνος καὶ πνευματοφθόρος πολιτεία τῶν σοφιστῶν, συστηματικῶς ἀσκουμένη ἐπέφερε, μὲ τὴν συνακόλουθὴν πνευματικὴν-ιδεολογικὴν ἀποσάθρωσι καὶ ἀποσύνθεσι τῆς κοινωνίας, ὡς ὁ κυριώτερος παράγων, τὴν *κατάρρευσι τοῦ ἀρχαίου κόσμου* καὶ μαζὶ του τοῦ ἑλληνικοῦ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

μας πολιτισμοῦ, οὐσιαστικῶς τοῦ ὑψηλοτέρου ἀνά τοὺς αἰῶνες πολιτισμοῦ ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἔτσι καὶ τώρα πικραίνουν ἀφορήτως οἱ ὄψεις ὅσων διαβάζουν τὸν ξένο τύπο, ἡμερήσιο ἢ περιοδικό, ἢ παρακολουθοῦν ξένες τηλεοπτικές ἢ ραδιοφωνικές ἐκπομπές σχετικῶς πρὸς τὶς ἀεροπορικές ἐπιδρομὲς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ἐναντίον τῆς γειτονικῆς μας Σερβίας. **Ἡ παραποίησης τῆς ἀληθείας κατάδηλη. Ἡ διαστροφή ἀποπνικτική. Πνευματικὴ ἐντιμότης ἀνύπαρκτη.** Καὶ τὸ χειρότερο : εἰς τὴν συναυλία τῆς διανοητικῆς αὐτῆς ἀθλιότητος πρωτοστατοῦν ἄνθρωποι πνευματικοί ! Ἰδίως αὐτοί ! Ἄνευθυρίαστοι καὶ ἀδίστακτοι. Μὲ τὰ γραφόμενά τους, πὺ δὲν ἀντέχουν οὔτε σὲ νηπιάζουσα λογική. Ἔτσι ἐγράφη σοβαρῶς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μᾶς ξενίζη ἢ προκειμένη **ἐπέμβασις τῶν Η.Π.Α.** γιὰ τὴν προστασία, ὑποτίθεται, τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων **ἐπιλεκτικῶς** μόνον εἰς τὸ Κοσσυφοπέδιο, ὄχι δὲ π.χ. καὶ εἰς τὸ Κουρδιστάν ἢ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, διότι αὐτὸς πὺ ἐλεεῖ ἓνα ἐπαίτη, δὲν ἤμπορεῖ νὰ κατηγορηθῆ, διότι δὲν βοηθεῖ ὅλους τοὺς ἐπαίτες ! Κίβδηλη λογική, εἰς τὰ ὅρια διανοητικῆς παρακρούσεως, ἀφοῦ ἐπιδεικτικῶς ἀγνοεῖ, ὅτι ὁ πρὸς ἓνα ἐλεήμων πράττει τοῦτο χωρὶς νὰ βλάπτῃ ἄλλους, ἐνῶ ἢ ἐν προκειμένῳ ὑποτιθεμένη εὐεργεσία πρὸς τὸ Κοσσυφοπέδιο συντελεῖται μὲ εὐθεῖα καταστροφή ἄλλου, τῶν Σέρβων.

Καὶ διὰ νὰ συγκεκριμενοποιήσω τὶς ἀναφορές μου, θὰ ἀναφερθῶ παραδειγματικῶς καὶ δι' ὀλίγων σὲ δύο μόνον κείμενα, πὺ ἐδημοσιεύθησαν, πρωτοσέλιδα μάλιστα, εἰς τὴν σοβαρὴ καὶ ἔγκριτη γαλλικὴ ἐφημερίδα **"LE MONDE"** . Τὸ ἓνα εἶναι τοῦ γνωστοῦ ἄλβανοῦ συγγραφέως **Ἰσμαήλ Κανταρέ** (**"Le Monde"** τῆς 10.4.1999), τὸ ἄλλο τῆς **Julia Kristeva**, ψυχχαναλυτριάς, συγγραφέως, καθηγητριάς σὲ Πανεπιστήμιο τοῦ Παρισιοῦ (**"Le Monde"** τῆς 18/19.4.1999). Ἐπελέγησαν ὡς **ἀντιπροσωπευτικά**, τὸ πρῶτο, ἐνὸς δυσπεριγράπτου ἀκράτου ιδιωφελοῦς σωβινισμού· τὸ δεύτερο, τῆς ἀξιουμένης ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ κόσμου νέας τάξεως πραγμάτων, στὴν πραγματάωσι τῆς ὁποίας ἐντάσσεται καὶ ἡ κατὰ τῆς Σερβίας ἐπιδρομή. **Ἐκφράζουν** χωρὶς συστολή, μὲ εὐγλωττὴ ἀκρίβεια **τὰ σημερινὰ καταναγκαστικῶς διαμορφούμενα ρεύματα ἰδεῶν**, πὺ ἐπαληθεύουν τὸν ἱστορικὸν κανόνα τῆς ἀνακυκλήσεως, ἀφοῦ προδιαγράφουν, - ὑπὸ τὴν ἀπατηλὴν ἐπίκλησι γλυκανάλατου ψευδοανθρωπισμοῦ πρὸς ἄγραν τῶν μεγάλων μαζῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες κανεὶς βεβαίως δὲν περιμένει γιὰ κανένα πρόβλημα δυνατότητα ὀρθῆς κατανοήσεως καὶ σωστοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ, - τὴν **σημερινὴ πορεία τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὴν ἄβυσσο τοῦ σκοταδισμοῦ**

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

καὶ φανερώνουν ἔτσι τὴν ροδαυγὴν ἑνὸς νέου Μεσαίωνα, πρὶ φρικτοῦ ἀπὸ τὸν προηγούμενο.

Β'.

**Τὰ τερατώδη ψευδολογήματα καὶ τὸ ἀνθελληνικὸ μένος
τοῦ ἀλβανοῦ Ἰσμαήλ Κανταρέ.**

Ἀνασκευὴ ἱστορικῶν διαστροφῶν καὶ λυσσαλέων ἐμπαθειῶν.

- Οἱ παραλογισμοὶ τοῦ Κανταρέ.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Κανταρέ, ὑπὸ τὸν τίτλο «Πρέπει νὰ ἐξευρωπαϊσθοῦν τὰ Βαλκάνια» (*"Il faut européaniser les Balkans"*), οἱ **τερατωδίες**, οἱ **ἱστορικὲς ἀνακρίβειες**, οἱ **διαστροφές**, οἱ **λυσσαλέες ἐμπάθειες** εἶναι κραυγαλέες. Ἄς σταχυολογήσω μερικὲς :

Εἰς τὸ Κοσσυφοπέδιο ἕνας λαὸς ἐκημενίζεται ἀπὸ τὸν γείτονα του μὲ τρόπο βάρβαρο, πού ἀνακαλεῖ τοὺς χρόνους τοῦ Τσεγκίς Χάν, τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Στάλιν (!).

Ἡ ἐξολόθρευσις μὲ δολοφονίες, σφαγές, ἐκτοπίσεις ὑποστηρίζεται **ἀπὸ ἄρρωστη ἀλληλεγγύη ὀρθόδοξη, σλαβικὴ, κομμουνιστικὴ (!).**

Θεμελιῶδες καὶ ἐπιείγον τὸ ἐρώτημα, ἐὰν τὰ Βαλκάνια ἠμποροῦν νὰ ἐκπολιτισθοῦν, δηλαδὴ νὰ ἐξευρωπαϊσθοῦν (!).

Ἡ ἀτλαντικὴ συμμαχία εἶναι ὁ ἔνοπλος βραχίων τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ (!).

Ἡ βαλκανικὴ χερσόνησος ἐδημιούργησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ δημιουργῇ τίς περισσότερες περιπλοκὲς στὸν σύγχρονο κόσμον, καὶ αὐτὸ εἰς συμψηφισμό τῶν φώτων, πού ἄλλοτε ἔδωσε στὸν ὑπόλοιπον κόσμον, γεγονός, πού ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἐπὶ μακρὸν τὸ ἠγνόησε (!).

Ἡ **Εὐρώπη συχνὰ παρημέλησε τὰ Βαλκάνια** καὶ ἔτσι συνεσωρεύθησαν ἐπὶ αἰῶνες στὴν συλλογικὴ μνήμη τῶν λαῶν τῶν Βαλκανίων κάθε εἶδους φαντάσματα, μῦθοι καὶ θρύλοι, στὰ ὅποια οἱ λαοὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν καὶ τὰ ὅποια ἀπετέλεσαν τὰ ἔθνη τῶν βάρθρα, ὥστε νὰ ἐπιδοθοῦν τυφλὰ σὲ ἀλληλοσυγκρούσεις καὶ νὰ προκαλέσουν ἔτσι ἀφορισμοὺς γιὰ τὴν ἀνικανότητά τους, νὰ δεσμευθοῦν σοβαρῶς γιὰ τὴν λύσιν ἑνὸς προβλήματος (!).

Ἄκόμη δὲ καὶ σήμερον ὑποφέρουμε ἀπὸ τὰ ἐρείπια αὐτῆς τῆς πολυχρόνιας λησμοσύνης (!).

Ἐπιβάλλεται νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ γιὰ ὠρισμένα στοιχεῖα-κλειδιά τῆς Ἱστορίας τῶν Βαλκανίων, συγκεκριμένως, ὅτι ὁ πολυαριθμότερος λαὸς τῶν εἶναι ὁ ρουμανικὸς, ὅτι οἱ Σλάβοι ἀποτελοῦν μόλις τὸ ἕνα τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν, ὅτι **ὀρθόδοξη θρησκεία, κομμουνισμὸς**

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

καὶ σλαβισμὸς συνεχωνεύθησαν σὲ ἓνα τριώνυμο, πὸ ἐγέννησε τὸ «γεωπολιτικὸ τέρας» τῶν Βαλκανίων (!).

Ἡ ἀδιαφορία καὶ παραγνώρισις ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον τῶν ἐθνικῶν ἐγκλημάτων στὰ Βαλκάνια παραλληλίζεται μὲ τὴν ἐναρκτήριο προᾶξι τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὴν τραγικὴ ἀδιαφορία τοῦ Ποντίου Πιλάτου κατὰ τὴν δίκη τοῦ Ἰησοῦ (!).

Πρόκειται γιὰ μιὰ ψευδοαμεροληψία, πὸ καταδικάζει τὰ δυὸ μέρη χωρὶς διάκρισι δημίου καὶ θύματος, στὴν πραγματικότητα γιὰ τὴν πλέον ὑποκριτικὴ στάσι, ἀφοῦ ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆς εὐθυδικίας τείνει εἰς τὸ νὰ ἀποκρύψει τὴν πλήρη ὑποστήριξιν εἰς τὸ ἐγκλημα (!).

Μὲ τὴν στρατιωτικὴ τῆς ἐπέμβασι στὰ Βαλκάνια ἢ Εὐρώπη τῆς ἀτλαντικῆς συμμαχίας ἀνοιξε μιὰ νέα σελίδα στὴν Ἱστορία τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ (!).

Ἡ βαλκανικὴ χερσόνησος ἠμπορεῖ καὶ ὀφείλει νὰ ἐξευρωπαϊσθῆ (!).

Εἰς τὸ κατώφλι τῆς νέας χιλιετίας ἢ ἀνθρωπότης ὀφείλει νὰ προέλθῃ σὲ νέα ἐξέτασι συνειδήσεως: πρέπει νὰ ἐξορκίσῃ ἓνα πολὺ ἀρχαῖο ἐγκλημα, διαπραχθὲν ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῶν Τρώων, διότι ἀλλοίμονο μόνον μετὰ τὸν δεῦτερο παγκόσμιον πόλεμον καὶ μόνον οἱ Γερμανοὶ ἐξώρκισαν τὰ ἐγκλήματά των καὶ κανεὶς ἄλλος (!).

Εἰς τὰ Βαλκάνια ἀντιπαρατίθενται δύο ἀπολύτως ἀντίθετοι κόσμοι, ὁ δημοκρατικὸς, πὸ φαίνεται καὶ ὁ πιὸ ἀδύνατος, καὶ ὁ κόσμος τῆς βαρβαρότητος (!).

Στὸ κέντρο τῆς παγκοσμίου προσοχῆς βρέθηκε αἰφνιδίως ὁ λησμονημένος τῆς ἡπείρου μας μαρτυρικὸς ἀλβανικὸς λαός, πὸ μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ καρτερία φέρνει στοὺς ματωμένους ὤμους του τὸ βάρος τῆς τραγωδίας, καὶ εἶθε ὁ κόσμος νὰ μὴ τὸν ξεχάσῃ (!).-

- Ἡ ἀντίκρουσις των.

Δὲν χρειάζεται βεβαίως λεπτομερειακὴ ἀνασκευὴ ἓνα τέτοιο ὀλοσχερῶς ἀνιστόρητο διανοητικὸ παραλήρημα. Διότι θὰ προσέβαλε τὴν στοιχειώδη νοημοσύνη κάθε ἀναγνώστου, κάθε ἀνθρώπου, πὸ γνωρίζει ἔστω καὶ στοιχειωδῶς τὴν Ἱστορία γενικῶς, καὶ εἰδικῶς αὐτὴ τῶν Βαλκανίων, ἀλλὰ καὶ δὲν μυκτηρίζει τὴν σημασία τῶν χρησιμοποιουμένων λέξεων καὶ ἐκφράσεων καὶ δὲν ἀπώλεσε τὴν αἴσθησι τοῦ γελοίου.

Πράγματι, ἀποτελεῖ προσβολὴ τῆς ἀνθρώπινης λογικῆς καὶ ἡ ἀπλὴ σύγκρισις τῆς μάστιγος τῶν Τσεγκίς Χάν, Χίτλερ καὶ Στάλιν μὲ τὰ ὅσα ἀκόμη καὶ ἡ ἀλβανικὴ πλευρὰ, σιωποῦσα βεβαίως γιὰ τὰ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ιδικά της σύστοιχα ανομήματα, καταλογίζει εις τούς Σέρβους, ἔστω καὶ τὰ ἐξωφρενικά καὶ ἐξωπραγματικά! –

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία οὐδέποτε ὑπηγόρευσε ἐγκλήματα, οὔτε ἐξεδήλωσε ποτὲ ἀλληλεγγύη γιὰ τὴν διάπραξί τους, κατ' ἀντίθεσι μάλιστα πρὸς τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία (π.χ. νύξ τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, Ἱερὰ Ἐξέτασις, κλπ., κλπ.). –

Ἡ ἀνακάλυψις ἀνυπάρκτου «γεωπολιτικοῦ τέρατος» μὲ γεννήτορα τὸ φανταστικὸ τριώνυμο «ὀρθόδοξη ἐκκλησία, κομμουνισμός, σλαβισμός» ἐν συγχωνεύσει, προσκόπτει στὸ ἀναμφίβολο ἀντίθετο γεγονός τῆς ἀπηνούσας διώξεως κατ' ἐξοχὴν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας κατὰ τὰ 70 χρόνια τῆς κομμουνιστικῆς μονοκρατορίας καὶ βεβαίως ἀδυνατεῖ νὰ ἐξηγήσῃ προαιώνιες διαμάχες τῶν ὀρθοδόξων σλάβων ὄχι μόνον μὲ τούς ὀρθοδόξους, μὴ σλάβους, Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τους (ὅπως τῶν σλάβων ὀρθοδόξων Σέρβων μὲ τούς ἐνωρὶς ἐκσλαβισθέντες ὀρθοδόξους Βουλγάρους). –

Τὸ τιθέμενο ἐρώτημα, ἐὰν τὰ Βαλκάνια ἤμποροῦν νὰ ἐκπολιτισθοῦν, δηλαδὴ νὰ ἐξευρωπαϊσθοῦν, πρῶτον, προδίδει ἀσίγαστο πολιτιστικὸ ρατσισμό μὲ τὴν ταύτισι Εὐρώπης καὶ πολιτισμοῦ - ὡς ἐὰν οἱ λοιπὲς τῆς οἰκουμένης χῶρες εἶναι ἀπολίτιστες! - καὶ δεύτερον, προϋποθέτει, ὅτι τῶρα τὰ Βαλκάνια δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐκπολιτισθῆ, προϋπόθεσι ὅμως ἀντιφάσκουσα πρὸς τὴν παράλληλη παραδοχὴ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Κανταρέ, ὅτι ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος ἐπλαισίωσε, διὰ τῆς Ἑλλάδος, ὀλόκληρον τὸν δυτικὸν πολιτισμόν. Πῶς λοιπὸν ἡ τροφοδότις τοῦ πολιτισμοῦ ἔπαυσεν ἢ ἴδια νὰ εἶναι πολιτισμένη;

Τὸ ἀνθελληνικὸ μένος τοῦ ἀρθρογράφου ἀνάγλυφο ἀναδύεται μὲ τὰ περὶ ἀνάγκης ... «ἐξορκισμοῦ ἐθνικῶν ἐγκλημάτων», μὲ πρῶτο ἐκεῖνο τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος εἰς βάρος τῶν Τρῶων! Νὰ ἐπεκαλεῖτο τοῦλάχιστον τὴν περίπτωσι τῶν Μηλίων, πού ὄντως ἀναιτίως ἐδέχθησαν τὴν ἐπίθεσι καὶ ὑπέστησαν τὸν ἐξανδραποδισμό τους ἀπὸ τούς Ἀθηναίους, κἄπως θὰ ταίριαζε. Ἐνῶ μὲ τὴν Τροία διεξήγετο πόλεμος, πὺν διήρκεσε μάλιστα ἐπὶ δεκαετία. Ἀλλὰ βεβαίως, ἀνεξαρτήτως ἀβυσσαλέου σκοτεινοῦ ἀνθελληνικοῦ ἐθελομένου, ὁ ἀρθρογράφος, στὴν ἐπιεικέστερη ἐκδοχῇ, ἀγνοεῖ ἢ, τὸ πιθανώτερον, ἀποκρύπτει τὴν ἀλήθεια, ὅτι καὶ οἱ Τρῶες ἦσαν ἑλληνικὸ φῶλο, ἐπομένως, τὸ θεώρημά του γιὰ τὸ πρῶτο, στὴν περίπτωσί τους, «ἐθνικὸ» ἐγκλημα στὴν Ἱστορία, μὲ δράστες τούς Ἕλληνες, δὲν εὐσταθεῖ. Καὶ γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὸν βόλευε ἢ ἐπὶ κλησις τῆς, περισσότερο ἀνάλογης πρὸς τὰ διαδραματιζόμενα σήμερα γεγονότα, περιπετείας τῶν Μηλίων, ἀφοῦ γι' αὐτοὺς εἶναι κοινῶς γνωστό, ὅτι ἦσαν ἐπίσης Ἕλληνες, ὅπως καὶ οἱ ἀδικοπραγῆσαντες σὲ βάρος τους Ἀθηναῖοι καὶ φυσικὰ διότι τὴν θέσι ἀκριβῶς τῶν Μηλίων, δηλαδὴ τοῦ θύματος, ἔχουν σήμερα μὲ τὶς νατοϊκὲς

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἐπιδρομὲς ὄχι οἱ ὁμόφυλοί του Ἴαλβανοί, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ ἀρθρογράφος ὠρῦεται, ἀλλὰ οἱ ἀντίπαλοί τους Σέρβοι ! –

Τὸ ἄλλο θεώρημα, τῆς πολυχρόνιας δῆθεν ἀγνοήσεως τῶν Βαλκανίων ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ὡς περίπου γενεσιουργοῦ αἰτίας ὄλων τῶν δεινῶν τῆς περιοχῆς, ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο ἀνευθυρίαστο ἱστορικὸ ψεῦδος στὶς ἀναπτύξεις τοῦ ἀρθρογράφου· διότι οἱ πάντες ἐδῶ στὰ Βαλκάνια γνωρίζουν, ὅτι τὰ δεινὰ τους ἐπὶ αἰῶνες τώρα προέρχονται, ἀντιθέτως, ἀπὸ τὴν ἀπροσημάτιστη συνεχῆ ἐπέμβασι τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, χάριν ἰδικῶν τους ἀποκλειστικῶς συμφερόντων, εἰς τὰ τῆς Βαλκανικῆς. –

Ἄκόμη, τὰ ἀνήκουστα, ὅτι ἡ ἀτλαντικὴ συμμαχία ἀποτελεῖ τὸν ἔνοπλο βραχίονα τοῦ δυτικῶν πολιτισμοῦ καὶ ὅτι μὲ τὴν στρατιωτικὴ τῆς ἐπέμβασι ἄνοιξε μιὰ νέα σελίδα εἰς τὴν Ἱστορία τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ, μόνον διανοητικὴ παράκρουσι μαρτυροῦν !

- Ἡ ἐξήγησις.

Πάσχει ἀπὸ τέτοια ὁ συγγραφεὺς τοῦ καταπτύστου κειμένου ; Ἀσφαλῶς ὄχι ! Ἀπλούστατα, μὲ χονδροειδῆ ψεῦδη καὶ πρωτογόνους ἀφορισμούς, ἀπευθυνόμενος πρὸς ξένους πρὸς τὴν περιοχὴ καὶ τὴν ἱστορία τῆς ἀναγνώστες, θέλει νὰ ἐκμεταλλευθῆ εἰς τὸ ἔπακρον τὴν ἄγνοιά τους καὶ τὴν σύμφυτη ἀνθρώπινη ροπὴ τῆς ἐλαχίστης διανοητικῆς προσπαθείας γιὰ τὴν κατανόησι τῶν συγχρόνων γεγονότων.

Δηλαδή, αὐτὸς ὁ δῆθεν ἀντιρατσιστῆς χρησιμοποιεῖ τὴν κοινὴ παραδοχὴ του ὡς διακεκριμένου συγγραφέως, γιὰ νὰ προσφέρῃ ἔτοιμες «ἀναλύσεις καὶ ἐξηγήσεις», πειστικὲς γιὰ τοὺς ἀνίδεους καὶ ἀφελεῖς, πὺ στὴν πραγματικότητα ὁμῶς ὑπηρετοῦν τὸν πιὸ βίαιο, πρωτόγονο καὶ ἀποκρουστικὸ ρατσισμό. Πρὸς χάριν τῶν ὁμοφύλων του, τῶν Ἴαλβανῶν.

Παρασιωπῶν φυσικὰ τὰ ὅσα ἐγκληματικὰ αὐτοί, ὡς πειθήνιοι ὑπηρετὲς τῶν κυριάρχων Ὀθωμανῶν ἐπὶ αἰῶνες διέπραξαν εἰς βάρος ἄλλων ἔθνοτήτων, φυσικὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ὄχι μόνον τότε. Ἄλλὰ καὶ κατὰ καὶ μετὰ τὴν δημιουργία, κατὰ τὴν δευτέρη δεκαετία τοῦ αἰῶνος μας, τοῦ Ἴαλβανικοῦ κράτους, στὰ μέτρα, πὺ ἡ δῆθεν μὴ ἀναμιγνυομένη εἰς τὰ τῆς Βαλκανικῆς Εὐρώπη, καὶ ἰδίως ἡ ἰταλικὴ δολιότης στὴν περίπτωσι, ἐπέβαλε, μὲ τὸν ἀποκλεισμό ἀπὸ τοῦ ἔθνικοῦ τῆς κορμοῦ τῆς ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἑλληνικῆς, καὶ μόνον ἑλληνικῆς, Βορείου Ἡπείρου. Καὶ μὲ τὶς συστηματικὲς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ὀριστικοῦ ἀφελληνισμοῦ τῆς, διώξεις εἰς βάρος τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, πὺ συνεχίσθησαν καὶ δὲν ἔχουν ἀπὸ τότε τελειωμό...

Ἄληθεια, ὁ καυτηριάζων τὰ ἐθνικὰ ἐγκλήματα συγγραφεύς, ὁ χαιρετίζων τὴν στρατιωτικὴ νατοϊκὴν ἐπέμβασιν ὡς ἀνεκτίμητη συμβολὴν εἰς τὸν παγκόσμιον πολιτισμό, *γιατὶ δὲν προτρέπει τοὺς ὁμοφύλους του, νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς ὅσα οἱ, κατὰ τὴν γνώμη του, σύγχρονοι σκαπανεῖς τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, δηλαδή οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, δυνὸ φορὲς ἤδη ὁμοφώνως μετὴν Γερουσία των ἀπεφάσισαν, τὴν 17ην Μαΐου 1920, μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ τὴν 29ην Ἰουλίου 1946, μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον, δηλαδή νὰ παραχωρήσουν τὴν Βόρειον Ἠπειρον εἰς τὴν Ἑλλάδα ; Ἡ τοῦλάχιστον νὰ παραχωρήσουν εἰς αὐτὴν τὴν αὐτονομία, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τέλους εἶχεν ἀποδεχθῆ διὰ διεθνοῦς πράξεως καὶ ἡ Ἀλβανία, συγκεκριμένως μετὸ Πρωτόκολλον τῆς Κερκύρας τῆς 14ης Μαΐου 1914, πὺ εἶχε μάλιστα ἐγκριθῆ καὶ ἀπὸ τὶς Μεγάλαις Δυνάμεις καὶ τεθῆ ὑπὸ τὴν ἐγγύησίν των ;*

Ὅχι ! Ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις τῶν πατρῶνων του καὶ τῶν ὁμοφύλων του, τῶν Ἀλβανῶν, ὁ ἀδίστακτος συγγραφεύς ἐπιλέγει μόνον ὅσες ἐκτρέφουν τὸν σωβινισμόν τῶν τελευταίων.

Γ'.

Τὸ κήρυγμα μίσους τῆς Ἰουλίας Κρίστεβα ἐναντίον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ἐκ τοῦ καθολικισμοῦ ἔμπνευσις. Ἀναίρεσις κραυγαλέων ψευδῶν.

- Ὁ διανοητικὸς ἐκτραχηλισμὸς τῆς Κρίστεβα.

Πιὸ ἀνατριχιαστικὸ εἶναι τὸ ἄλλο ἄρθρο, τῆς Κρίστεβα, ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ μυστηριώδες βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας» (“*Le poids mystérieux de l’orthodoxie*”). Διαβλέπει ἂν ὄχι ἄβυσσο, τοῦλάχιστον διαφορὰ καλλιέργειας (κουλτούρας) μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων καὶ τῶν ἄλλων λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Γιὰ ὅλα φταίει ἡ Ὁρθοδοξία, μιὰ πίστι, πὺ ἐμποδίζει τοὺς λαοὺς τῆς νὰ εἰσέλθουν στὴν εὐρωπαϊκὴ κοινότητα (!).

Τὸ δράμα τοῦ Κοσσυφοπεδίου ἐμφανίζει τὴν διαίρεσι τῆς Εὐρώπης, πὺ ἀνάγεται εἰς τὸ Μεγάλον Σχίσμα τοῦ 1054 μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Ρώμης, μεταξὺ Ὁρθοδοξίας καὶ Καθολικισμοῦ, ὅλα ἀνατρέχουν σ’ αὐτό (!).

Διότι κατ’ ἀντίθεσι πρὸς τὸν Καθολικισμό, πὺ σέβεται τὴν **ἀτομικότητα καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου** (καὶ τὸ ἐκφράζει στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως μετὴν παραδοχὴ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «καὶ» ἐκ τοῦ Υἱοῦ), **ἡ ὀρθόδοξη ἔξαρσις** μιᾶς ἀρρήτου θρησκευτικῆς οἰκειότητος, τερπομένης ἐντὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, **ἐδημιούργησε** μετὸν μυστηριώδη καὶ διάπυρον ἐνθουσιασμό τῆς τὸν ἐγκληματικὸ ψυχισμό εἰς τοὺς πιστοὺς τῆς, αὐτὴ ἐτροφοδότησε μετὸν μυστικισμό τῆς **τὸ μηδενιστικὸ κίνημα** καὶ τὰ **ἀθεϊστικὰ καὶ κομμουνιστικὰ ρεύματα**, αὐτὴ **ἐκμηδενίζει τὸ ἄτομο** (καὶ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

τὸ ὁμολογεῖ μὲ τὴν ἀπάλειψι τοῦ «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ» ἀπὸ τὸ Σῦμβολο τῆς Πίστεως), πὸν ἐξανιστάμενο τὸ παρωθεῖ σὲ ἀρχέγονα ψυχικὰ στρώματα μαζοχισμοῦ καὶ καταπίεσεως ἄλλων, αὐτὴ δημιουργεῖ σὲ καταστροφικὴ διάστασι νέες ψυχικὲς ἀρρώστειες (!).

Ὁ πόλεμος μεταξὺ Σέρβων καὶ Κοσσοβάρων εἶναι στὴν οὐσία του θρησκευτικός, τὸ «σερβικὸ πρόβλημα» ἀποκαλύπτεται ὡς πρόβλημα «ὄλων τῶν ὀρθοδόξων λαῶν στὸ σύνολό τους» (!).

Ὁφείλουμε νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουμε, μὲ τὴν ἠθικὴ ἐπανοικοδόμησι τοῦ ἀνθρώπου στὶς Ὁρθόδοξες, τέως κομμουνιστικὲς, χῶρες, μέσῳ μιᾶς συνομοσπονδίας τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ρευμάτων, γιὰ νὰ ἐκλείψουν τὰ σχίσματα, ἢ ἄβυσσος μεταξὺ «ἐκείνων» καὶ «ἡμῶν» (!).

- Ἡ ἀντίκρουσις.

Τέτοιο κήρυγμα μίσους ἐναντίον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν πιστῶν της, πὸν ἀριθμοῦνται σὲ ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια, δὲν νομίζω σὲ τόση πληρότητα νὰ ἔχη ξαναδιατυπωθῆ. Τὸ περιεχόμενό του αὐτοπροσδιορίζει καὶ τὶς πνευματικὲς του καταβολές : Εἶναι ὁ καθολικισμός, μὲ τὴν ὀλοκληρωτικὴ του ὀργάνωσι καὶ τὴν «ἀλάθητη» παπικὴ του μονοκρατορία, αὐτὴ ἢ ἀρρωστημένη διαστροφή τῆς χριστιανικῆς πίστεως, πὸν ἀνέδειξε τὴν θρησκευτικὴ της ἀυθεντία μὲ εἶδεχθῆ, ἀνήκουστα ἐγκλήματα. Διότι διαφορετικὰ δὲν θὰ ἐπέμενεν ἢ συντάκτρια τοῦ μισαλλοδόξου κειμένου νὰ συνδυάσῃ τὴν ἀρρωστημένη καταφορά της ἐναντίον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ παντὸς Ὁρθοδόξου, ὡς φορέως δῆθεν ἐγκληματικοῦ ψυχισμοῦ, μὲ τὸν ἐγκωμισμὸν τοῦ καθολικισμοῦ ὡς διαμορφώνοντος ψυχισμὸν ἐλευθέρων ἀνθρώπων !

Ἐναγκαίᾳ λοιπὸν ἡ ὑπόμνησις :

- Τοὺς θρησκευτικοὺς πολέμους στὴν Εὐρώπη ὁ καθολικισμὸς τοὺς ἐξαπέλυσε, ἢ Ὁρθοδοξία ὑπῆρξεν ἀμέτοχος.

- Τὴν Ἱερὰ Ἐξέτασι καὶ τὰ ἐγκλήματα τῆς ὁ καθολικισμὸς τὰ διέπραξε, ἢ Ὁρθοδοξία σὲ τέτοια ἀνομήματα δὲν ὑπέπεσε.

- Τὶς Σταυροφορίες καὶ τὰ ἐγκληματικὰ τοὺς ἐνεργήματα εἰς βάρος τῶν Ὁρθοδόξων, αὐτὲς πὸν οὐσιαστικῶς ὠδήγησαν στὴν πτῶσι τοῦ Βυζαντίου εἰς χεῖρας τῶν Ὁθωμανῶν, δηλαδὴ τὴν περιέλευσί του σὲ μὴ χριστιανικὰ χεῖρα, ὁ καθολικισμὸς ὠργάνωσε καὶ εὐλόγησε καὶ κατηύθυνε, ἢ Ὁρθοδοξία ὑπῆρξε τὸ σφάγιό του.

- Τὴν νύκτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου ὁ καθολικισμὸς τὴν ἔβαψε μὲ τὸ αἷμα χιλιάδων ἀθῶων, ὄχι ἢ Ὁρθοδοξία.

- Τεραπόστολοι (μισιονάριοι) του καθολικισμού, όχι της Ὁρθοδοξίας, συνήργησαν σὲ ἀνήκουστα ἐγκλήματα εἰς βάρους ἰθαγενῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῦ νέου κόσμου (Ἀμερικῆς).

- Ἀκόμη, γενοκτονίες φρικιαστικῆς διεπράχθησαν μόνον ἀπὸ τὸν δυτικὸν κόσμον, ὅχι τὸν Ὁρθόδοξο, ὅπως τῶν Ἰνδιάνων εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἢ τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὸν Χίτλερ, κατὰ τὸν δευτέρου παγκόσμιου πόλεμο, εἰς τὴν Εὐρώπην, ἢ ἐγίναν ὑπὸ τὴν ἔμπνευσι καὶ καθοδήγησι δυτικῶν, ὅπως τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν περίπτωσι τῆς γενοκτονίας ἀπὸ τοὺς Τούρκους Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων, κατὰ τὴν δευτέρα δεκαετία τοῦ αἰῶνος μας, εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.-

Πῶς λοιπὸν διεπράχθησαν ὅλα τὰ ἐγκλήματα αὐτά, ἱστορικῶς ἀναμφίβολα, ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρους καθολικοὺς ἢ καὶ διαμαρτυρομένους καὶ δὲν ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν παρόμοια, παρὰ τὸν « ἐγκληματικὸν ψυχισμόν », οἱ Ὁρθόδοξοι ; -

Καὶ πρὸς τὸ ἐξωφρενικὸν χαρακτηρισμὸς τῆς συγκρούσεως μεταξὺ Σέρβων καὶ Κοσσοβάρων ὡς, *δηθεν, πολέμου θρησκευτικοῦ* καὶ, ἀκόμη, τὴν ὑπηρετεῖ ὁ *σατανικὸς συνακόλουθος ἀφορισμὸς*, ὅτι τὸ *σερβικὸ πρόβλημα εἶναι πρόβλημα « ὅλων τῶν ὀρθοδόξων λαῶν στὸ σύνολόν τους »* ; Δὲν ἐκφράζουν παρόμοιες ἀνοησίες ἀσίγαστον θρησκευτικὸν ρατσισμόν καὶ δὲν ὑποκρύπτουν τὴν διακαῆ ἐπιθυμία καὶ εὐχὴ τῆς ἀρθρογράφου, νὰ μὴ περιορίζονται τὰ *νατοϊκὰ πλήγματα* μόνον εἰς τὴν Σερβίαν, ἀλλὰ *νὰ ἐπεκταθοῦν ἐναντίον ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν*, ἀφοῦ στὸ σύνολόν τους αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὸ « πρόβλημα » ; Ἀναλογίζεται ἢ ἄφρων ἀρθρογράφος ὅτι ἔτσι *οὐσιαστικῶς εὐαγγελίζεται τρίτον παγκόσμιον, θρησκευτικὸν αὐτὴν τὴν φορὰν, πόλεμον* ; [Ἄς εἶναι ἢ ἐπισήμανσις αὐτὴ εἰς γνῶσιν καὶ ὄσων παρ' ἡμῶν ἐκτρέπονται εἰς τὰς ἀνοησίας περὶ « ὀρθοδόξου τόξου » καὶ ἄς ἀφεθῆ ἐπὶ τέλος ἡ θρησκευτικὴ πίστις εἰς τὸ μόνον θεμιτὸν πεδίον ἐπωφελοῦς ἀναπτύξεώς της, τὴν συνείδησιν τοῦ καθενός, ἢ ὅποια καὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ ὅλους σεβαστὴ καὶ ἀπαραβίαστος].-

Ὡς πρὸς δὲ τὴν *δηθεν ἐλευθέραν διαμόρφωσιν τῆς ἀτομικότητος* στοὺς πιστοὺς τοῦ καθολικισμού, φθάνει πρὸς ἄμεσον αὐτοδιάψευσιν ἢ ὑπόμνησιν τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ τρόπου ὀργανώσεως τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν αὐστηρὴν ἱεραρχικὴν ὑποταγὴν καὶ τὴν τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὰ παπικὰ θέσφατα, ἐν ἀντιθέσει καὶ πάλιν πρὸς τὴν δημοκρατικὴν σύνθεσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὲ τὰ ἰσότιμα Πατριαρχεῖα καὶ τὸ θεσμοθετηθὲν αὐτοκέφαλον τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν της, μὲ πλήρη ἐλευθερίαν σκέψεως καὶ ἐνεργείας. -

Τέλος, ἢ *ἀπόρριψιν* ἀπὸ τὴν δοκησίσοφο ψυχαναλύτρια *ἐκατοντάδων ἐκατομμυρίων Ὁρθοδόξων πιστῶν καὶ τῶν κρατῶν* στὰ ὅποια

ἀνήκουν, μόνο και μόνο διότι ἀκολουθοῦν τὴν Ὁρθόδοξη πίστι, μὲ τὴν ἐξωφρενικὴ καὶ σατανικὴ ἀπόδοσι σ' αὐτὴν τοῦ στίγματος, ὅτι **δημιουργεῖ δῆθεν ἐγκληματικὸ ψυχισμὸ** στοὺς θεράποντές της, εἶναι χαρακτηριστικὸν δείγμα **ὀλοκληρωτικῆς νοοτροπίας τῆς χειροτέρας νοητῆς μορφῆς**, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὠχριοῦν οἱ προηγηθεῖσες ἀπάνθρωπες *ιδεολογίες* καὶ ἡ *χιτλερική* καὶ *σταλινική* πρακτική. –

Ἡ «*ἱεραποστολική*» δὲ ἐπίκλησις τῆς ἰδίας πρὸς ἠθικὴ ἐπανοικοδόμησι τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων πιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, **διὰ τῆς καταργήσεως τῆς αὐτονομίας τῶν Ἐκκλησιῶν** τῶν μὲ τὴν ὑπαγωγή τους σὲ προτεινόμενη ὁμοσπονδία, εἶναι, φρονῶ, **ἀποκαλυπτικὴ ἐνὸς κολοσσιαίων διαστάσεων ἐφιαλτικοῦ προγράμματος ἀδιαντρόπου εἰσβολῆς** στὶς συνειδήσεις ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, πρὸς θρησκευτικὴ τους χειραγώγησι, ὅπως ἀκολουθήσουν *μία*, τὴν ὑποδεικνυομένη πίστι!

Ἡ «*Νέα Ἐποχὴ*» **στὴν ὀλοκλήρωσί της : ἐνιαία οἰκονομία, ἐνιαία πολιτικὴ, ἐνιαία Ἱστορία, ἐνιαία σκέψις, ἀκόμη καὶ ἐνιαία θρησκευτικὴ συνείδησις!** Ὅλα ἐνιαῖα, πολτοποιημένα (ὁμοσπονδιοποιημένα !), **ἄμορφη μᾶζα εἰς τὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀφανοῦς ἐνὸς κυρίου.** Τῶν **συμφερόντων πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν καὶ τῆς ἀπάνθρωπου ἰδεολογίας** τῶν...

Δ'.

Τὰ ἰδεολογικὰ περιπτώματα τῆς Δύσεως.

Ἡ ἱστορικὴ ὀπισθοδρόμησις. Δικαίωσις τῶν χιτλερικῶν ἐπιδιώξεων μὲ ἐπᾶνοδον εἰς τὰ πρὸ τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου!

Τὰ Βαλκάνια πεδίων συνεχῶν ἀνόμων ξένων ἐπεμβάσεων.

Ἔκρινα ἀναγκαία τὴν ἀνωτέρω ἐκτεταμένη ἀναφορὰ σὲ χαρακτηριστικὰ ξένα δημοσιεύματα, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε ὅλοι μας, μὲ τι *κατάπτυστα ἰδεολογικὰ περιπτώματα* τροφοδοτοῦνται, ἀπὸ τίς *σελίδες ἀκόμη* καὶ τοῦ *σοβαροῦ τῶν τύπου*, οἱ ἀνθρωποὶ τῆς Δύσεως. Δὲν ἀποτρέπονται οἱ *συνειρμοί* : ἀνθρωποὶ τῆς δύσεως αὐτοί, δηλαδὴ τοῦ τέλους, εὐλόγως ὀδηγοῦνται σ' αὐτὸ μὲ τὴν ἀρρωστημένη νοοτροπία καὶ τὰ καμώματά τους ἀνεπιστρέπτου παρακμῆς ! Μόνο στὴν ἀλλαγὴ τοῦ αὐτοκαθορισμοῦ τους διαφαίνεται κάποια ἐλπίδα. Μήπως σ' αὐτὴν ἐνατένιζε καὶ ὁ σοφὸς **Ράνσιμαν** μὲ τὴν πρόγνωσί του, ὅτι ὁ 21ος θὰ εἶναι ὁ αἰὼν τῆς Ὁρθοδοξίας ; Διότι τότε πράγματι ἢ πρὸς τὸ τέλος πορεία τῆς «*δύσεως*», αὐτὴ ἢ γεννήτρα *κακῶν* τόσων αἰῶνων, θὰ ἀναστραφῆ πρὸς «*ἀνατολάς*», δηλαδὴ, μέσῳ τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸς τὴν αὐγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀνέσπερο ἑλληνικὸ φῶς ...

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἼΑΛΛ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ πορεία πρὸς τὸν σκοταδισμό εἶναι δεδομένη. Ὁ κανὼν τῆς ἀνακνκλήσεως τῆς Ἱστορίας δὲν ἐπαληθεύεται ἀπλῶς μὲ τὰ ὑπαγορευόμενα, ὅπως ἀνωτέρω, *ρεύματα ιδεῶν*. Καταδεικνύεται καὶ μὲ ἀναμφίβολα *ἱστορικὰ γεγονότα*. Ἄς ἐγκύψουμε δι' ἐλαχίστων εἰς αὐτά, περιοριζόμενοι εἰς τὰ τοῦ δύνοντος αἰῶνος μας καὶ βεβαίως εἰς τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Βαλκανικὴ εἰδικώτερον.

Μὲ τὴν ἦττα τῶν κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν *κατὰ τὸν Α' παγκόσμιον πόλεμον* ἐσμικρύνθη ἡ Γερμανία. Κυρίως εἰς βάρος τῆς ἐπανασυνεστήθη ἡ *Πολωνία*. Διελύθη ἡ πολυεθνικὴ Αὐστροουγγρική αὐτοκρατορία καὶ ἐδημιουργήθησαν αὐτοτελῆ κράτη. Συγκεκριμένως ἡ *Αὐστρία* καὶ ἡ *Οὐγγαρία*, πού περιορίσθησαν στὰ φυσικά τους ὅρια, καὶ ἡ *Τσεχοσλοβακία*. Ἡ *Τρανσυλβανία* συνηνώθη μὲ τὴν *Ρουμανία*, ἐνῶ τὰ τμήματα τῆς *Κροατίας*, *Σλοβενίας*, *Βοσνίας*, καὶ *Ἑρζεγοβίνης*, σλαβικῆς φυλετικῆς συνθέσεως, συνηνώθησαν μὲ τὴν παλαιὰ *Σερβία* καὶ τὸ *Μαυροβούνιο* καὶ ἀπετέλεσαν μαζί τὴν *Νοτιοσλαβία* (χώρα τῶν νοτίων σλάβων, Γιουγκοσλαβία). Ἡ *γεωπολιτικὴ αὐτὴ διαμόρφωσις εἶχε τὴν εὐτυχή λογικὴν τῆς* : Καὶ ἀποκατεστάθησαν ἱστορικαὶ ἀδικίαι (ἐπανασύστασις τῆς Πολωνίας). Καὶ συνηνώθησαν φυλετικῶς συγγενεῖς ἔθνη καὶ κοινότητες (οἱ Τσέχοι μὲ τοὺς Σλοβάκους, οἱ νότιοι σλάβοι μεταξύ τους), καὶ μὲ τὴν δημιουργία ἰσχυρᾶς *Νοτιοσλαβίας*, τὴν διεύρυνσι τῆς *Ρουμανίας*, καὶ ἀκολουθῶς εἰδικώτερες συνθήκες *συμμαχίας* μεταξύ *Πολωνίας*, *Τσεχοσλοβακίας*, *Ρουμανίας*, *Νοτιοσλαβίας* ἐπεδιώχθη ἡ ἀποτροπὴ τῆς ἀναβιώσεως τὸ μὲν τῆς Αὐστροουγγρικῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ δὲ τοῦ Γερμανικοῦ ἐπεκτατισμοῦ.

Ἦδη ἀπὸ τὸ 1938, μὲ τὴν ἀθλία *συνενοχὴ τῶν δυτικῶν δημοκρατιῶν* (Γαλλίας καὶ Μεγάλης Βρεταννίας), ἀλλὰ καὶ ἀκολουθῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, μὲ τὴν πρόσκαιρον κατάληψιν τῆς Εὐρώπης, ὁ *Χίτλερ* ἀνέτρεψε ὅλα τὰ ἀνωτέρω. Ἐξηφάνισε τὴν *Τσεχοσλοβακία* καὶ τὴν *Πολωνία*. Ἀκρωτηρίασε τὴν *Ρουμανία*, μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς *Τρανσυλβανίας* καὶ τῆς *Δοβρουτσᾶς* (πού προσηρτήθησαν ἡ πρώτη στὴν *Οὐγγαρία*, ἡ δευτέρα στὴν *Βουλγαρία*). Διέλυσε τὴν *Νοτιοσλαβία*, μὲ τὴν δημιουργία ξεχωριστοῦ *Κροατικοῦ* κράτους (ἀπὸ τὴν *Κροατία* καὶ τὴν *Βοσνία*), τὴν ὑπαγωγὴν τοῦ *Μαυροβουνίου* ὑπὸ Ἰταλικὴν διοίκησιν καὶ τῆς ἀνατολικῆς *Βοϊβοδίνας* ὑπὸ Γερμανικὴν, τὴν ἐνσωμάτωσιν τῆς *Βορείου Σλοβενίας* στὴν *Αὐστρία* καὶ τῆς *Δυτικῆς Βοϊβοδίνας* στὴν *Οὐγγαρία*, τὴν προσάρτησιν τῆς *Νοτίου Σλοβενίας* καὶ τμήματος τῶν *Δαλματικῶν ἀκτῶν* στὴν *Ἰταλία*, τὴν προσάρτησιν τοῦ *Κοσσυφοπεδίου*, τῶν *ἀλβανοφώνων* περιοχῶν τῆς *Νοτιοσλαβικῆς Μακεδονίας* καὶ τοῦ *Μαυροβουνίου* στὴν *Ἀλβανία*, τὴν προσάρτησιν τῆς ὑπολοίπου *Νοτιοσλαβικῆς Μακεδονίας* (μαζί

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

μὲ τις Ἑλληνικὲς Ἀνατολικὴ Μακεδονία καὶ Δυτικὴ Θράκη) στὴν Βουλγαρία καὶ τὴν ὑπαγωγή τοῦ ὑπολοίπου τῆς Σερβίας ὑπὸ Γερμανικὴ διοίκηση.

Ἡ νίκη τῶν Δυτικῶν Δημοκρατιῶν ἀποκαθιστᾷ τὰ πράγματα εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1938 κατάστασιν, μὲ ἐλάχιστες βελτιώσεις καὶ προώθησι μόνον τῶν δυτικῶν πολωνικῶν συνόρων εἰς βάρος τῆς Γερμανίας. Ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάρρευσι τοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ παριστάμεθα μάρτυρες μιᾶς πρωτοφανοῦς ἱστορικῆς ὀπισθοδρομήσεως. Φαίνεται, ὅτι ματαίως διεξήχθησαν οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι μὲ τις δεκάδες ἑκατομμυρίων νεκρῶν καὶ τις ἀνυπολόγιστες καταστροφές.

Ἄφου οἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Χίτλερ, καὶ μάλιστα εἰς τὰ Βαλκάνια, ὅτι δὲν ἐπέτυχεν ἡ Γερμανία διὰ τῶν ὄπλων, συντελοῦνται τώρα μὲ τὴν συνεργασία τῶν, κατὰ τοὺς πολέμους ἐκείνους, νικητριῶν Δημοκρατιῶν! Ἡ Τσεχοσλοβακία διεσπάρθη εἰς Τσεχίαν καὶ Σλοβακίαν. Ἡ Νοτιοσλαβία, μὲ Γερμανικὴ καὶ πάλιν πρωτοβουλία, διελύθη. Ἡ Κροατία καὶ ἡ Βοσνία ἀνεδείχθησαν εἰς ἀνεξάρτητα κράτη. Ἡ Νοτιοσλαβικὴ Μακεδονία ἐπίσης, καὶ μάλιστα ὑπὸ ψευδώνυμη ἐθνικὴ ὀνομασία γιὰ τὴν διεθνή προετοιμασία ἀπὸ μακροῦ διασαλπίζομένων ἐδαφικῶν εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας (τῆς Μακεδονίας μας) διεκδικήσεων. Τὸ Κοσσυφοπέδιον ἐπιδιώκεται νὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, αὐτὸ ἀκριβῶς ποῦ εἶχε πραγματοποιήσει ὁ Χίτλερ!

Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐξαπελύθησαν οἱ βάρβαρες ἐναντίον τῆς Σερβίας νατοϊκὲς ἀεροπορικὲς ἐπιδρομὲς καὶ ἐκτυλίσσεται ἡ σημερινὴ ἀνείπωτη τραγωδία εἰς τὴν γειτονικὴ μας χώρα.

Τὰ Βαλκάνια ὄχι μόνον δὲν ἠγνοήθησαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, - τὰ ἀντίθετα φληναφήματα τοῦ Καντερὲ ἀποδεικνύονται ἱστορικῶς καταγέλαστα πελώρια ψευδολογήματα - ἀλλὰ καὶ ἀπετέλεσαν τὸ κατ' ἐξοχὴν πεδίου συνεχῶν ξένων ἐπεμβάσεων. Ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ «ἀνατολικοῦ προβλήματος», ποῦ δὲν ἐγεννήθη παρὰ μόνον ἀπὸ τὸν λυσιπώδη ἀνταγωνισμὸ ἐξωβαλκανικῶν Δυνάμεων πρὸς ἐξασφάλισι προγεφυρωμάτων καὶ σφαιρῶν ἐπιρροῆς ἐν ὧσι διαδοχῆς τῆς ὑπὸ κατάρρευσιν Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐντεῦθεν οἱ πανσλαβιστικὲς ἐπιδιώξεις καθόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον μὲ τὴν δημιουργία τῆς μεγάλης Βουλγαρίας τῆς ἐφημέρου συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (τῆς 3ης Μαρτίου 1878, - διήρκεσε μόνον ἐπὶ τρίμηνον καὶ ἀνετράπη μὲ τὴν συνθήκη τοῦ Βερολίνου τοῦ Ἰουνίου-Ἰουλίου ἰδίου ἔτους). Ἐντεῦθεν οἱ πρὸς τὴν Μακεδονίαν βλέψεις τῆς πολυεθνικῆς Αὐстроουγγρικῆς Μοναρχίας γιὰ τὴν δημιουργία διαδρόμου μέχρι καὶ Θεσσαλονίκης, ὄνειρο ποῦ διελαμβάνετο καὶ εἰς τοὺς σχεδιασμοὺς τοῦ Χίτλερ. Ἐντεῦθεν οἱ Ἰταλικὲς ραδιουργίες κατὰ τὴν σύστασι τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους καὶ τὴν διαμόρφωσί του, μὲ τὴν

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ύπαγωγή σ' αυτό ξένων προς νότον περιοχῶν (τῆς ἑλληνικῆς Βορείου Ἠπείρου) καὶ συγχρόνως τὸν ἀποκλεισμόν, ἀντιθέτως, ἀπὸ βορειοανατολικῆς πλευρᾶς ἀλβανοφώνων περιοχῶν (Κοσσυφοπεδίου καὶ Βορείου Μακεδονίας, πού περιῆλθαν στὴν Νοτιοσλαβία), ὥστε νὰ μὴ λείψουν ποτὲ οἱ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀναμενόμενες προστριβές τοῦ νέου κράτους (Ἀλβανίας) μὲ τοὺς γείτονές του (Ἑλλάδα καὶ Νοτιοσλαβία) καὶ νὰ ἔχη ἔτσι αὐτὸ ἀνάγκη αὐτοκλήτου προστάτου, τῆς προσφερομένης ἔναντι Ἰταλίας.

Καὶ τώρα ἡ Νοτιοσλαβία δὲν θὰ διελύετο, ἐὰν δὲν ἐπενέβαιναν ἐξωβαλκανικὲς δυνάμεις. Οὔτε θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ ἐτοιμόρροπο καὶ θνησιγενὲς κρατίδιο τῶν Σκοπίων. Οὔτε, χωρὶς τὴν ὑποστήριξι τῶν κατασκευαστῶν του, ἐξωβαλκανικῶν δυνάμεων, θὰ τολμοῦσε ποτὲ αὐτὸ νὰ νοσφίζεται τὰ σύμβολα καὶ τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα τῆς Μακεδονίας, νὰ οἰκαιοποιῆται τὴν πανένδοξη ἱστορία τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν μακραίωνων Ἑλληνιστικῶν χρόνων, πού ἠκολούθησαν, ἀκρωτηριάζοντας ἔτσι φρικτὰ τὴν ἐθνικὴ, Ἑλληνικὴ μας Ἱστορία, καὶ νὰ προβάλλῃ μάλιστα καὶ ἐδαφικὲς εἰς βάρος μας διεκδικήσεις.

Τώρα μόνον ἄλλαξαν οἱ πάτρωνες. Πρωταγωνιστὲς στὶς ἱστορικὲς αὐτὲς ἀθλιότητες εἶναι κυρίως ἄλλοι, οἱ πρωταγωνιστὲς τῶν νατοϊκῶν βομβαρδισμῶν στὴν Σερβία, οἱ Η.Π.Α. Μὲ τὴν ἀγαστὴ συνεργασία τῶν ἄλλοτε μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, σὲ ρόλο τώρα εὐπειθῶν ἀκολουθῶν ...

Ε'.

**Ἡ τραγωδία στὴν Σερβία ἀπὸ ξένους προεκλήθη.
Ὁ κυνισμὸς τῆς δῆθεν «ἀνθρωπιστικῆς» ἐπεμβάσεως.
Τὸ χρέος τῆς Ἑλλάδος.**

Ἔτσι καὶ ἡ σημερινὴ τραγωδία στὴν Σερβία δὲν θὰ ἐσημειοῦτο χωρὶς τὴν ξένη, ἐξωβαλκανικῶν δυνάμεων, ἐπέμβασι. Ἄς σκεφθοῦμε, ὅτι ὁ ἀποκαλούμενος ἀπελευθερωτικὸς στρατὸς τοῦ Κοσσυφοπεδίου, - αὐτοὶ πού μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐχαρκτηρίζοντο καὶ ἀπὸ τοὺς σημερινούς προστάτες τῶν ὡς τρομοκράτες, - μόνον μὲ τὴν ξένη ὑποκίνησι καὶ βοήθεια, σὲ ἐξοπλισμὸ καὶ παντοειδῆ ἄλλη ὑποστήριξι, ἐδημιουργήθη καὶ ὑπάρχει καὶ δοῦναι. Καὶ στρατόπεδα ἐκπαιδεύσεώς του εἰς τὴν γειτονικὴ Ἀλβανία βλέπουμε σὲ τηλεοπτικὲς ἐκπομπές, λειτουργοῦντα ἀσφαλῶς ὄχι μὲ ἔξοδα τῆς πτωχῆς αὐτῆς χώρας, πού ἡ ἴδια ἔχει ἀνάγκη ξένης βοήθειας. Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ἀμφισβητηθοῦν δεδομένα τοῦ προβλήματος. Ἐπίσης ἀναμφισβήτητο εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι μόνον μετὰ τοὺς νατοϊκοὺς

βομβαρδισμούς άρχισεν ή τραγωδία τής προσφυγιάς, πλήττουσα χιλιάδες άθώους.

Προβάλλεται, ότι ή νατοϊκή επέμβασις έπεβάλλετο *διά λόγους «άνθρωπιστικούς»,* πρὸς άποτροπήν τής «έθνοκαθάρσεως», τήν όποίαν μετέρχεται ό Μιλόσεβιτς εις τό Κοσσυφοπέδιον. Άλλά άπειρώς πιό άποτελεσματικοί γι' αυτήν άπεδείχθησαν οί νατοϊκοί βομβαρδισμοί με τίς χιλιάδες προσφύγων, πού, όπως όλοι είδαμε εις τούς τηλεοπτικούς μας δέκτες, έδημιούργησαν. Καί *άνθρωπιστική βοήθεια με άεροπορικές επιδρομές, ανθρώπινα άθῶα θύματα* (άνεξαρθήτως άριθμού) *και άνυπολόγιστες καταστροφές δέν νοεΐται.* Άποτελεΐ άπλούστατα μόνον εκδήλωσιν άσυδότην βαρβαρότητος. Διά τήν όποίαν, πέρα και άπό τήν άνεπιφύλακτο καταδίκη της άπό τήν ισχύουσα διεθνή έννομο τάξι (τό Διεθνές Δίκαιο), - έστω και άν άφίνεται αυτή άπό τούς ισχυρούς άνενεργής, διότι αυτοί είναι οί δράστες, - *όσοι άνθρωποι μόνον έντροπήν και ένοχήν πρέπει νά αισθανώμεθα.*

Όποιαδήποτε «έθνοκάθαρσις», όπουδήποτε τής γής, είναι κατ' άρχήν καταδικαστέα, άποβλητέα άπό τήν στάθμην του άνθρωπίνου πολιτισμού. *Ή άποτροπή της* όμως στήν συγκεκριμένη περίπτωση τής Νοτιοσλαβίας, σε όποια έκτασι όντως γίνεται, *ήτο δυνατή και εύχερεστάτη με ειρηνικά και άπειρώς πιό άποτελεσματικά μέσα.* Καί θα έπετυγχάνετο μάλιστα *άπειρώς συντομώτερον και χωρίς νά δημιουργήση τά ανεξίτηλα τραύματα,* ιδίως στήν συλλογική μνήμη των έθνικῶν ομάδων τής περιοχής, άπό τήν ένεστῶσα βαρβαρότητα. Υπό τήν προϋπόθεσιν, ότι θα έπρoutάνευε στοιχειώδης λογική. Καί εξηγούμαι.

Ή *Ήνωμένη Εύρώπη εύρίσκειται περίπου εις τό τελευταίο στάδιο τής όριστικής διαμορφώσεώς της.* Έντός αυτής βέβαια έλπίζεται - έτσι τουλάχιστον έγγυάται ή θεσμική της συγκρότησις - , *ότι δέν θα υπάρχουν διακρίσεις με έθνοφυλετικά κριτήρια.* Όλες οί χῶρες τής τέως κομμουνιστικής Εύρώπης σπεύδουν και αυτές νά συμμετάσχουν και γίνονται προφρόνως δεκτές. Ή Νοτιοσλαβία δέν θα άποτελοΐσε εξαίρεσι, άντιθέτως μάλιστα, διά πολλούς γεωπολιτικούς λόγους. Τι τό φυσικώτερο λοιπόν, *για όσους μεριμνούν όντως για τά ανθρώπινα δικαιώματα των ύπηκόων της, νά έφρόντιζαν για τήν έπίσπευσι τής συμμετοχής της εις τήν Ήνωμένην Εύρώπην,* όποτε αυτομάτως και αυτά άποτελεσματικῶς θα διησφαλίζοντο. Νομίμως και εις τό πλαίσιο διαπολιτειακής έννόμου τάξεως, όχι με πλήγματα άπανθρωπίας και βαρβαρότητος, πού μόνον χαινουσες με ανεξίτηλο μίσος πληγές διανοίγουν ...

Ή Έλλάς δέν έχει, επί του παρόντος, *στρατιωτικῶς άναμιχθῆ* εις τήν έναντίον τής Σεργβίας νατοϊκήν επιδρομήν, καίτοι είναι μέλος του

Ν.Α.Τ.Ο. Καὶ ὀρθῶς, γιὰ πολλοὺς κοινῶς γνωστοὺς λόγους. Καὶ πρέπει νὰ ἐμμεῖνη ἀμετακινήτως εἰς τὴν στάσι τῆς αὐτῆς, παρὰ τὶς ἐντονώτατες πιέσεις πρὸς μεταβολὴ τῆς, ποὺ δέχεται. Μὲ λογισμὸ καὶ φρόνησι πρέπει νὰ ἀντιτάξῃ, ὄχι τόσο λόγους ἀναφερομένους εἰς τὶς δυνατότητες ἢ τὴν σκοπιμότητα τῆς στρατιωτικῆς τοῦ προβλήματος λύσεως. Διότι τότε μᾶλλον ἀνωφελῶς θὰ διαμφισβητοῦσε σχετικὲς ἀντίθετες ἀποτιμήσεις τῶν συμμαχῶν τῆς. Ἄλλὰ κυρίως νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ὄπλοστάσιο τῶν ἀδυνάτων, ἐπικαλουμένη σταθερῶς τὴν ἔλλειψι συννόμου κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιο, ἀλλὰ καὶ τὶς δεσμεύσεις ἐκ τῆς, ἀμυντικοῦ μόνον χαρακτήρος, ἀτλαντικῆς συμμαχίας, νομιμοποιήσεως πρὸς ἐπιβολὴ κυρώσεων ἐναντίον ἀνεξαρτήτου μὴ ἐπιτιθεμένου κράτους.

Καὶ ἐπίσης νὰ προβάλλῃ, ὅτι ἡ ἴδια ἀντιμετωπίζει οὐσιαστικὰ προβλήματα συνειδήσεως, μὴ ὑπερκαλύψιμα : διότι δὲν ἤμποροῦν οἱ Ἕλληνες νὰ συνδράμουν συμμαχία πρὸς βοήθειαν ἄλλοεθνῶν γειτόνων των, τῶν ὁποίων ἀνθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται, ὅταν γιὰ τὶς ἴδιες παραβιάσεις εἰς βάρος τῶν ὁμοεθνῶν των στὴν Κύπρο, ἀπὸ τὴν Τουρκία, ἐπὶ 25 τῶρα χρόνια, παρὰ τὶς ἐπανελημμένες ἐκκλήσεις Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, ἡ ἴδια συμμαχία οὐδὲν πράττει καὶ παντελῶς ἀδιαφορεῖ.-

ΣΤ'.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τραγικῆς ὑποκρισίας.

Οἱ πραγματικὲς ἐπιδιώξεις τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ὁ ἐπελαύνων νέος Μεσαίων.

Ἐὰν δὲν λειτουργοῦσε ὁ νόμος τῆς ἀνακυκλήσεως, ἴσως ἡ γνῶσις τῆς Ἱστορίας νὰ ἦτο περιττή. Ἐπειδὴ ὅμως λειτουργεῖ, εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Ὅχι μόνον διότι ἀποτελεῖ καὶ τὴν μόνη ἀληθινὴ γνῶσι τοῦ παρόντος. Ἄλλὰ καὶ «διὰ τὸ μηδεμίαν ἐτοιμοτέραν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις διόρθωσι τῆς τῶν προγεγεννημένων πράξεων ἐπιστήμης» (δηλαδή, διότι δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος καταλληλότερος τρόπος, γιὰ νὰ διορθωθοῦν οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τὴν γνῶσι τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν γενομένων), κατὰ τὸν Πολύβιον (Ἱστοριῶν πρώτη, 1,1). Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παραπατημάτων καὶ γιὰ νὰ μὴ ἐπανερχώμεθα εἰς τὰ ἴδια.

Ἔτσι, ἐὰν οἱ ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ ταγοὶ τῶν ἰσχυρῶν διελογίζοντο ὄντως μὲ ἀγαθότητα περὶ τοῦ πρακτέου, ἐγκύπτοντες στὴν Ἱστορία καὶ διδασκόμενοι ἀπὸ αὐτήν, δὲν θὰ ἐπανεφέρον τὰ πράγματα εἰς τὸ κατάντημα ὑλοποιήσεως τῶν ἀνεπιτεύκτων χιτλερικῶν ἐπιδιώξεων. Καὶ θὰ ἀπέφευγαν καὶ τὴν κατασκευὴ ψευδοκρατιδίων (περίπτωσις τῶν Σκοπίων)

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

καὶ τὴν διάλυσι ἐδραιομένων κρατικῶν ὄντοτήτων (περίπτωσης Νοτιοσλαβίας).

Ἄλλωστε δὲν προσποιῶνται, ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν ἔνωσι τῆς Εὐρώπης, ἀκόμη καὶ τὴν παγκοσμιοποίησι ; Ἄλλὰ μὲ ποιά λογικὴ ἢ ἔνωσις προωθεῖται μὲ τὴν διαίρεσι ; Δὲν θὰ ἦτο τὸ μόνο φυσικό, ἢ ὑπάρχουσα σὲ μερικώτερο πεδίο ἔνωσις, ἀντὶ νὰ διαλυθῇ, νὰ ἐνισχυθῇ καὶ περαιτέρω νὰ διευρυνθῇ μὲ συνένωσι μὲ ἄλλες μερικώτερες ἐνώσεις ; Δὲν διαλύεις ὑπάρχουσες οἰκογένειες, γιὰ νὰ τὶς συνενώσεις. Αὐτὸ ἀντίκειται στὶς ὑπαγορεύσεις στοιχειώδους λογικῆς καὶ πολιτικῆς φρονήσεως.

Ἦδη ὁδηγοῦμεθα ἔτσι στὴν ἀποκάλυψι τραγικῆς ὑποκρισίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ψηλάφησι τοῦ ἀληθινοῦ ἐθελομένου, τῶν πραγματικῶν ἐπιδιώξεων τῶν δραστῶν τῆς παγκοσμίου νέας τάξεως πραγμάτων, τῶν ἀγγέλων τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἐπιδιώκεται ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀποσύνθεσις τῶν ὑφισταμένων πολιτικῶν κοινωνιῶν, τὰ οὐσιαστικώτερα καὶ εὐγενέστερα ἐπιτεύγματα τῶν τελευταίων αἰῶνων τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ πρέπει νὰ ἐκκριθῶσιν. Τὸ ἐθνικὸν κράτος, ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκει δικαίωσι ἢ φυσικὴ, καὶ ὄχι ὑπαγορευμένη, κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη πρέπει νὰ καταργηθῇ ! Γι' αὐτὸ καὶ ἡ συστηματικὴ, ἐνωρηστρωμένη καὶ λυσιπώδης καταφορὰ κατὰ τοῦ ἔθνους ὡς τοῦ μόνοι πράγματι ἐκ τῆς φύσεως, θεμελιώδους συστατικοῦ καί, ἀπὸ τὰ πανάρχαια ἤδη χρόνια, ἀναντικαταστάτου παράγοντος συμπήξεως πολιτικῆς κοινωνίας.

Ἄκριβῶς γιὰ νὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχη μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φυσικῆς τῶν ἰδιοσυστάσις αὐθόρμητος, ἐσωτερικὴ, κοινωνικὴ σύμπνοια καὶ ἀλληλεγγύη. Γιὰ νὰ ἀπομείνῃ ὁ ἄνθρωπος μόνος, πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ἐγκαταλελειμμένος, σκέτος ἀριθμὸς αὐτὸς εἰς τὴν ἄμορφη μάζα τοῦ περιβάλλοντος συνόλου. Ἔτσι μοναχικὸς καὶ ἀδύναμος, ἀπελπισμένος, νὰ εἶναι πιὸ χειραγωγήσιμος ὡς ἀσήμαντη μονάδα μέσα στὸ χάος τῆς μάξης, δεκτικὸς ἀνετωτέρας ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ τοὺς ἀοράτους ὀλιγαρίθμους μεγιστάνες τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν.

Ἔτσι ἐξηγεῖται, γιὰτί, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω κατατηρήσεων, καὶ τὸ Βέλγιον διεσπάσθη σὲ κράτος Βαλλῶνων καὶ κράτος Φλαμανδῶν, καὶ ἡ Ἰταλία ὀδηγεῖται σὲ διάσπαση, διαχωρισμὸ τοῦ βορρᾶ ἀπὸ τὸν νότο, τὸ ἴδιο καὶ ἡ Γαλλία μὲ τὸ αὐτονομιστικὸ κίνημα τῆς Κορσικῆς, κλπ.

Καὶ ἀντιπροβάλλεται πρὸς παρηγορίαν ἢ ἐπιδιωκομένη οἰκονομικὴ, κυριολεκτικώτερον καταναλωτικὴ εὐμάρεια. Ἀπὸ τὴν ὁποία ὅμως οὐσιαστικῶς ἄλλοι ἐπωφελοῦνται, οἱ καταναλωτὲς εἶναι ἀπλῶς τὰ ἀναλώσιμα σφάγια τοῦ πολυεθνικοῦ κεφαλαίου, τὰ θύματά του.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ἡ ἰδεολογία τῆς «Νέας Ἐποχῆς», τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, στήν τελική της ἐξόρμησι.

Ἡ ροδαυγὴ τοῦ νέου Μεσαίωonos ἐν ὄψει ...

*Τὸ χρέος πρὸς τὴν ἀνθρώπινη φύσι μας ὑπαγορεύει :
Ἄντισταθεῖτε ! ...*

*Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης
Νέα Πεντέλη, 22-23 Ἀπριλίου 1999*